

baade fordi Havnen vil kunne danne en Indfaldsport for epidemiske Sygdomme, og fordi der — som det udtaltes i Motiverne — »formentlig derved vil etableres et Præcedens, der kan befrygtes til Slut at maatte resultere enten i formel Opgivelse eller dog i hvert Fald en Elusion af Landets Afspærring«. Man skønnede det imidlertid fornødent forsøgsvis at imødekomme de fremsatte Anmodninger om at give det ret store Antal fremmede Fiskerskibe (væsentligst af fransk, engelsk, portugisisk og norsk Nationalitet), der for Tiden hver Sommer driver Fiskeri ud for Vestgrønlands Kyst, Adgang til en Havn, hvortil de kan søge ogsaa uden for rene Nødstilstande. — Ministeriet havde indhentet Udtalelser om Sagen fra saavel *Rigsdagens Grønlandsudvalg* som de grønlandske *Landsraad* og *Landsfogderne* i Syd- og Nordgrønland, og disse Repræsentationer havde, om end der navnlig fra Landsraadenes Side var fremhævet en Række stærke Betænkeligheder, ikke villet modsætte sig, at et Forsøg som det omhandlede blev foretaget.

Ogsaa under Sagens Behandling i Rigsdagen kom der fra flere Sider Betænkeligheder til Orde ved den udvidede Adgang til Besejling af Færingehavnen. *Folketingets Udvalg* undtagen Jensen-Brobj indstillede imidlertid — efter at have afholdt Samraad med Udenrigs- og Statsministeren — Lovforslaget til Vedtagelse med en enkelt Ændring, gaaende ud paa at opretholde Adgangen til Besejling af Tovkussakhavnen i Halvaaret Maj—Oktober 1937. *Jensen-Brobj* (V.) tog derimod Afstand fra Forslaget, hvis Konsekvenser efter hans Mening kunde blive til stor Skade for den grønlandske Befolkning. — Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget enstemmigt med 108 Stemmer.

I *Landstinget*, hvor Forhandlingen særlig drejede sig om Fremtidsudsigterne for Fiskeriet ved Grønlands Vestkyst, om de af Færingerne nærrede Ønsker om yderligere Fiskerirettigheder og om Betimeligheden af at give Loven Gyldighed i 5 Aar, vedtoges Lovforslaget enstemmigt med 67 Stemmer.
